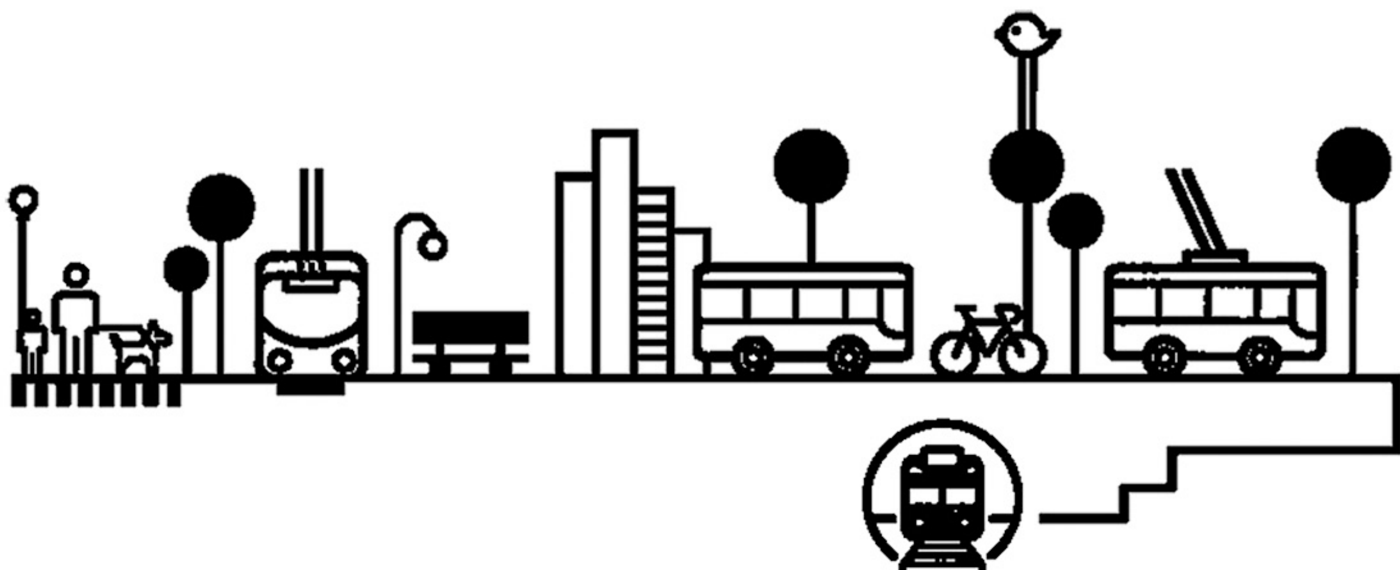

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ

Η αναδιάρθρωση στα μέσα μαζικής μεταφοράς ξεκίνησε στα τέλη του 2016 και βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη. Το νέο "έργο πνοής" περιλαμβάνει συστήματα τηλεματικής, ελεγχόμενες πύλες εισόδου-εξόδου, προσωποποιημένες κάρτες επιβίβασης, ηλεκτρονικά εισιτήρια, επιπλέον κάμερες παρακολούθησης, νέο διευρυμένο σώμα ελεγκτών και πρόσφατα, την απόφαση για φύλαξη των σταθμών και επιβολή των νέων μέτρων από την αστυνομία σε αντικατάσταση των δήθεν κοστοβόρων εταιρειών σεκιούριτι. Όλο αυτό συνθέτει για τα εκατομμύρια των χρηστών των Μ.Μ.Μ. μια πνιγηρή συνθήκη απαγορεύσεων, παρακολούθησης και ελέγχου, επέκτασης της εμπορευματοποίησης κάθε πτυχής της καθημερινότητας, διεύρυνσης των αποκλεισμών και των διαχωρισμών, περισσότερης καταστολής -τέτοια που κάνει τις διακηρύξεις του ΟΑΣΑ για "βιώσιμες και ελκυστικές μετακινήσεις" να ηχούν σαν κακόγουστο αστείο.

Η βιωσιμότητα και ο εκσυγχρονισμός στα Μ.Μ.Μ. είναι μέρος των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που εφαρμόζονται εδώ και δεκαετίες και στον ελλαδικό χώρο και έχουν ενταθεί στο περιβάλλον της κοινωνικής, πολιτικής και πολιτικών που εφαρμόζονται εδώ και δεκαετίες και στον ελλαδικό χώρο και έχουν ενταθεί στο περιβάλλον της κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής κρίσης. Το κράτος αποσύρεται σταδιακά από την όποια προνοιακή κάλυψη και οι δημόσιες συγκοινωνίες ενσωματώνονται πλήρως στο πεδίο των υπηρεσιών των εμπορευμάτων και της επιχειρηματικότητας. Το σύνολο των Μ.Μ.Μ. έχουν ενταχθεί στο υπερταμείο αποκρατικοποιήσεων και επίκειται ο οικονομικός έλεγχός τους που, στην περίπτωση εύρεσης "ελλειμμάτων", θα εμφανίσει ως αναγκαίες τις μειώσεις μισθών, τις απολύσεις εργαζομένων και την αύξηση του κομίστρου, ενώ την ίδια στιγμή βρίσκονται 125 εκατ. ευρώ για να δημιουργηθεί το νέο σύστημα ηλεκτρονικών καρτών-εισιτηρίων, καμερών και συρόμενων μπαρών. Απώτερος στόχος είναι να προσελκυστεί το ενδιαφέρον του ιδιωτικού κεφαλαίου, χωρίς ταυτόχρονα να επιβαρυνθεί με το κόστος της "αναδιάρθρωσης". Επιδιώκεται σταδιακά η κανονικοποίηση της συνθήκης να πληρώνουμε και μάλιστα αδρά ακόμα και για την επιτήρηση και πειθάρχησή μας. Μια μπίζνα με διπλό όφελος για το κράτος και τα αφεντικά.

Οι μπάρες είναι φράχτες.

Νέες οριοθετήσεις εντός του δημόσιου χώρου, νέα χάραξη ζωνών όπου κάποιος/α μπορεί να έχει πρόσβαση ή όχι. Ταυτόχρονα, ένα μεγάλο πλήθος καμερών εποπτεύει ασταμάτητα το επιβατικό κοινό. Όλες οι κινήσεις καταγράφονται, οι συμπεριφορές κατηγοριοποιούνται σε αποδεκτές και μη και σε

περίπτωση απόκλισης από τη νοσηρή ομοιομορφία καλούμαστε άμεσα από τα μεγάφωνα προς συμμόρφωση. Ο κοινωνικός έλεγχος εντείνεται με στόχο να αρχίσουμε εμείς οι ίδιες και οι ίδιοι να αυτοεπιτηρούμαστε.

Ο έλεγχος και η επιτήρηση επιτυγχάνονται επιπλέον με την καταγραφή των προσωπικών δεδομένων (ονοματεπώνυμο, διεύθυνση, ΑΜΚΑ κ.α.) στις ηλεκτρονικές κάρτες μετακινήσεων. Οι διαδρομές που κάποιος/α κάνει καταγράφονται και χτίζουν το προφίλ του χρήστη των μέσων, κάτι που μπορεί ανά πάσα στιγμή να χρησιμοποιηθεί ερήμην του (και αυτή δεν είναι η μόνη καταγραφή -η όποια χρηματική συναλλαγή μας ήδη καταγράφεται με την ολοένα και μεγαλύτερη χρήση χρεωστικών-πιστωτικών καρτών). Όλο και περισσότερα προσωπικά δεδομένα και επιλογές συνεισφέρουν σε μια τράπεζα πληροφοριών για καθέναν/μία από μας, οξύνοντας το αίσθημα διαρκούς παρακολούθησης.

Σε ένα τέτοιο περιβάλλον δεν έχουν θέση εκείνοι και εκείνες που δεν μπορούν ή αρνούνται να πληρώσουν εισιτήριο. Οι λεγόμενοι τσαμπατζήδες μπήκαν άμεσα στο στόχαστρο των μίντια και της καταστολής και η ανάγκη πάταξης της "εισιτηριοδιαφυγής" ανάχθηκε σε κύρια αιτία για τα "ελλείμματα". Κανένας λόγος φυσικά για το γεγονός ότι το μεγαλύτερο μέρος του κόσμου που χρησιμοποιεί τα Μ.Μ.Μ. προέρχεται από τα χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα, εργαζόμενες/οι με κατώτατους μισθούς, άνεργοι και άνεργες, μαθητές και μαθήτριες, μετανάστες/στριες. Η αυστηροποίηση του ελέγχου μέσω του ηλεκτρονικού εισιτηρίου και των μπαρών εισόδου-εξόδου αποτελεί ένα κατεξοχήν μέτρο ταξικού και κοινωνικού αποκλεισμού. Μαζί του χάνεται και η δυνατότητα χειρονομιών αλληλεγγύης, όπως το χάρισμα του εισιτηρίου σε κάποιον/α άλλη, κίνηση που άμεσα ποινικοποιήθηκε με πρόστιμο. Με τις νέες τεχνολογίες στα Μ.Μ.Μ. η πρόσβαση στις μετακινήσεις εξατομικεύεται, γίνεται πρόβλημα που χρειάζεται κάποιος να λύσει από μόνος του. Για εκείνους/ες που θα αμφισβητήσουν έμπρακτα την απαγόρευση, ήδη βρίσκεται επί τω έργω ξεχωριστό σώμα κεφαλοκυνηγών -ελεγκτών κομίστρου που πλέον με τη μόνιμη παρουσία της αστυνομίας στους σταθμούς, στο γενικότερο πλαίσιο στρατιωτικοποίησης της ζωής στη μητρόπολη, θα διασφαλίζουν ότι η πρόσβαση στα Μ.Μ.Μ. είναι πληρωμένη και οι αντιστάσεις θα καταστέλλονται. Στόχος δεν είναι μόνο η σύλληψη αλλά και η διαπόμπευση των "παραβατών", η δημιουργία αισθήματος ντροπής για τη μη ανταπόκριση στην "πρότυπη" συμπεριφορά που επιβάλλεται και για τον παραδειγματισμό των υπολοίπων. Αυτή η διαδικασία στιγματισμού ενισχύεται με τη χρήση των νέων μηχανημάτων που, σε περίπτωση λάθους ή μη επικύρωσης εισιτηρίου, ενεργοποιούν μια εκκωφαντική σειρήνα ή σε άλλες περιπτώσεις υποδεικνύουν, σε αυστηρό τόνο, με ανθρώπινη φωνή το σφάλμα ή την παράβαση. Ας γίνει από όλους και όλες συνείδηση πως οι ελεγκτές δεν κάνουν απλά τη δουλειά τους. Δεν είναι πωλητές/τριες, οικοδόμοι, κούριερ, υπάλληλοι γραφείου, σερβιτόροι/ες... Είναι κάποιοι/ες που βγάζουν μεροκάματο από τη φτώχεια των άλλων, είναι η αστυνομία των μετακινήσεων. Ως τέτοιους οφείλουμε να τους αντιμετωπίζουμε. Δεν ξεχνάμε τη δολοφονία του Θανάση Καναούτη τον Αύγουστο του 2013 στο Περιστέρι, για ένα εισιτήριο που δεν χτύπησε.

Για όσες και όσους δεν πληρώνουν υπάρχουν τα πρόστιμα και η οικονομική καταστολή.

Με ειδικές τροπολογίες σε νόμους θεσπίζονται πρόστιμα για όλους/ες όσοι αδυνατούν να αντεπεξέλθουν ή αρνούνται να συναινέσουν στις προσταγές. Πρόστιμα για την "εισιτηριοδιαφυγή", για την άρνηση πληρωμής διοδίων, για τη "ρευματοκλοπή", για την καθυστέρηση πληρωμής φόρων, πρόστιμα των 6.000 ευρώ για τους ανυπόταχτους και ολικούς αρνητές στράτευσης, καθώς και εξοντωτικές δικαστικές εγγυήσεις σε αγωνιζόμενους και αγωνιζόμενες. Στο πλάι της καταστολής με όρους βίας έρχονται και πιο "εξευγενισμένοι" τρόποι, πιο εξατομικευμένοι που θέτουν σε οικονομική ομηρία χιλιάδες κόσμου, υπό την απειλή δεσμεύσεων και κατασχέσεων λογαριασμών και σπιτιών, ακόμα και φυλάκισης. Το μήνυμα είναι σαφές: η όποια άρνηση, ανυπακοή, αντίσταση των "από κάτω" θα καταστέλλεται και με οικονομικούς όρους.

Το "νέο πρόσωπο" των Μ.Μ.Μ. παραδίδει μαθήματα συναίνεσης και σιωπής,

υπό τον φόβο της διαρκούς επιτήρησης, των εξευτελισμών, των προστίμων. Αυτός είναι ο "εκσυγχρονισμός" στα Μ.Μ.Μ. Και είναι

ουλάχιστον αφελές να τσιμπάμε με το τυράκι των γυαλιστερών διαδρόμων στους σταθμούς του μετρό και του ηλεκτρικού (από κακοπληρωμένες υπενοικιασμένες καθαρίστριες), της τηλεματικής στις στάσεις επιβίβασης λεωφορείων και τρόλεϊ, που δημιουργήθηκε κατά κύριο λόγο για τον έλεγχο του ωραρίου των οδηγών, των νέων ηλεκτρονικών τεχνολογιών που σφίγγουν περισσότερο τον κλοιό των απαγορεύσεων και των αποκλεισμών.

Οι συγκοινωνίες είτε σε αυτή είτε στην προηγούμενη εκδοχή τους είναι σχεδιασμένες για να εξυπηρετούν τις ανάγκες και τα συμφέροντα κράτους και αφεντικών.

Για να μας μεταφέρουν από και προς τους χώρους εργασίας, τις σχολές και τα σχολεία, τις κρατικές υπηρεσίες. Και πιο πέρα για να μεταφέρουν ανθρώπους σε μεγάλα κέντρα κατανάλωσης, θεάματος, δια-σκέδασης... Δεν συναινούμε στην κατάθεση ενός μεγάλου μέρους του πενιχρού μισθού μας για τις μετακινήσεις μας, δεν αφήνουμε απέξω όποιον/α δεν έχει να πληρώσει. Δεν ακυρώνουμε εισιτήριο όχι μόνο γιατί αρνούμαστε να δεχτούμε την εισπρακτική λογική του κράτους, την εμπορευματοποίηση στις μεταφορές με την αύξηση της τιμής του εισιτηρίου, τις απολύσεις εργαζομένων και τις μειώσεις δρομολογίων. Αλλά κυρίως, γιατί επιλέγουμε εδώ και τώρα να αρνούμαστε έμμεσους φόρους-χαράτσια που στην τελική έχουμε πληρώσει και ξαναπληρώσει μέσω του καθημερινού ξεζουμίσματός μας, της εργασίας, του ενοικίου κ.τ.λ. Είναι καιρός να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε την ικανοποίηση των αναγκών μας, όποιες και αν είναι αυτές, τις ίδιες μας τις σχέσεις μακριά από τη διαμεσολάβηση του χρήματος και του κέρδους. Σε αυτό το πλαίσιο, το πρόταγμα της ελεύθερης πρόσβασης στα Μ.Μ.Μ., χωρίς κανενός είδους αντίτιμο, χωρίς αποκλεισμούς, χωρίς διαιρέσεις ανάμεσά μας είναι κάτι περισσότερο από επίκαιρο.

Τα τελευταία χρόνια αναπτύσσεται ένα πλήθος πολύμορφων δράσεων για την ελεύθερη μετακίνηση στα Μ.Μ.Μ.,

από το πέρασμα των επικυρωμένων εισιτηρίων στον/στην επόμενο/η, τις αρνήσεις επικύρωσης, τη συλλογική αντίσταση στους τραμπουκισμούς των ελεγκτών, τις παρεμβάσεις με κείμενα στους/στις εργαζόμενους/ες και στους/στις επιβάτες/τριες των Μ.Μ.Μ., τις συγκεντρώσεις και τις πορείες ως το σαμποτάζ σε ακυρωτικά μηχανήματα, μπάρες και υποδομές ελέγχου.

Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε, απέναντι στην επίταση της εμπορευματοποίησης, του ελέγχου και της επιτήρησης κάθε πτυχής της ζωής μας, ενάντια στην κυρίαρχη λογική που μας θέλει μόνες και φοβισμένους, η απάντησή μας δεν μπορεί να είναι άλλη πέρα από την αυτοοργανωμένη συλλογική αντίσταση. Χτίζουμε κοινότητες αγώνα μαζί με εργαζόμενους/ες στα Μ.Μ.Μ ενάντια στην επιχειρούμενη αναδιάρθρωση. Επιλέγουμε την κοινωνική ανυπακοή απέναντι στις μπάρες εισόδου-εξόδου, στο ηλεκτρονικό εισιτήριο και σε κάθε σύστημα ελέγχου και αποκλεισμών.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες και υπερασπιζόμαστε όσους και όσες αρνούνται να πληρώσουν το κόμιστρο κρατώντας ανοιχτές τις μπάρες.

Δεν αφήνουμε κανέναν και καμία μόνη της απέναντι στους ελεγκτές, τους σεκιουριτάδες και την αστυνομία.

Σαμποτάρουμε τα μηχανήματα ελέγχου, καταγραφής και αποκλεισμών των μετακινήσεών μας.

Αντιθεσμικά, αντιιεραρχικά, αδιαμεσολάβητα και χωρίς διαχωρισμούς ανάμεσά μας (με βάση το φύλο, τη φυλή, τα έθνη, τα σύνορα, τη θρησκεία, την ηλικία, την αρτιμέλεια κ.α), με την ενίσχυση σχέσεων αλληλεγγύης και τη σύνδεση των αγώνων, να πάρουμε θέση ενάντια στην υποτίμηση, τον έλεγχο, την εμπορευματοποίηση, τους αποκλεισμούς.

ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΙΣ ΚΑΜΕΡΕΣ, ΣΤΙΣ ΜΠΑΡΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΑΚΥΡΩΤΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΕΣ

Συνελεύσεις Γειτονιών, Στέκια, Καταλήψεις,
Αναρχικές Ομάδες Αθήνας και Πειραιά